

[Margrete Auken]

Jeg kunne forstå, at man også i og for sig indirekte havde lavet disse konsekvensrettelser, som vi nu kan få på plads i zoneloven og råstofloven, så det var noget kludder, der skete i sommer med havmiljøloven. Men o.k., lad os se lovforslagene, når de kommer, og behandle de sager, der måtte dukke op indtil da med den lempe og forståelse, som gør, at det i hvert fald ikke er den manglende klageadgang, der hindrer, at vi får en ordentlig behandling af en række af sagerne. Det er min opfordring.

I og for sig er disse betragtninger om forslaget tilstrækkelige. Jeg er meget glad for behandlingen og regner med, vi kan komme på plads med det.

Til fru Anne Grete Holmsgård skal jeg sige, at jeg håber meget, at vi kan komme til at drøfte det en gang til, ikke så meget i forbindelse med beslutningsforslaget, som vi må kunne vedtage forholdsvis hurtigt, som i forbindelse med de bebudede lovforslag, fordi der kan komme nogle bemærkninger til. Så kan vi diskutere de mærkværdigheder og mystifikationer, som skete i forbindelse med miljølovens fremsættelse, hvor vi alle sammen blev låst fast. Dengang sad socialdemokratiet nemlig i regering, så da var alt blokeret, da vi skulle til at kigge på rimeligheden i lovgivningen, men nu sidder de i opposition, og så skulle der være en rimelig chance for, at vi kunne få lidt ræson ind i det igen.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse.

Af Maisted (FP).

(Fremsat 16/3 84).

Lovforslaget satte til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Lad mig med det samme slå fast, at miljømyndighederne primært skal sikre, at forureningen af vore omgivelser holdes på et forsvarligt niveau. Det centrale i miljøbeskyttelseslovens administration er, at miljømyndighederne fastslår, hvor stor forureningen fra en virksomhed eller en spildevandsudledning må være. Derimod skal miljømyndighederne ikke fungere som rådgivende ingeniørfirmaer for erhvervslivet. Det er ikke tanken. Jeg tror også, at erhvervslivet ville betakke sig, hvis man begyndte på det.

Men det betyder ikke, at den principielle tankegang i lovforslaget er fremmed for miljøbeskyttelsesloven. Det ligger allerede i § 1, stk. 3, at der skal være et rimeligt forhold mellem mål og midler i forureningsbekæmpelsen. Jeg skal gerne med et par eksempler vise, at de også er det i praksis.

De vejledninger fra miljøstyrelsen, som forureningsbekæmpelsen bygger på, skal tage hensyn til, hvad der aktuelt er teknisk og økonomisk muligt. De retningslinjer, der indeholdes i vejledningerne, er udarbejdet efter en afvejning af på den ene side forureningens karakter og på den anden side omkostningerne ved en begrænsning af den pågældende forureningskilde. Erhvervslivets erfaringer har stor betydning for vejledningernes indhold, og der drages nytte af denne erfaring, idet erhvervsorganisationerne sammen med mange andre inddrages i forhandlinger om vejledningernes udformning.

Det andet eksempel, jeg vil nævne, er miljøbeskyttelseslovens § 68. Efter bestemmelsen skal en erhvervsvirksomhed have et forhåndsvarsel, før der udstedes påbud, og miljømyndigheden skal samtidig opfordre virksomheden til at komme med oplysninger, der kan belyse omkostninger, fordele og ulemper ved påbuddet. På baggrund heraf kan miljømyndigheden så tage stilling til, hvordan den endelige beslutning skal udformes. I den forbindelse vil miljømyndigheden